

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

22 червня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 137/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого – Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.Є., Щотки С.О.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Вільгушинського Михайла Йосиповича здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якого оголошено перерву відповідно до абзацу другого частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

Вільгушинський Михайло Йосипович 07 грудня 2016 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 13 грудня 2016 року прийнято рішення № 106/вс-16, зокрема, про допуск Вільгушинського М.Й. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду. Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Вільгушинського М.Й.

Комісією 09 лютого 2017 року прийнято рішення № 27/вс-17, зокрема, про допуск Вільгушинського М.Й. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Вільгушинський М.Й. 16 лютого 2017 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 62,25 бала, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року № 12/зп-17 допущений до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Вільгушинський М.Й. набрав 82,5 бала та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 22/зп-17 визнаний таким, що допущений до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» у межах процедури конкурсу до Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16, (далі – Положення) під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності надано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Вільгушинського М.Й. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 01 травня 2017 року, зокрема про те, що:

- 1) у засобах масової інформації поширено відомості, що родина кандидата володіє земельними ділянками значних розмірів;
- 2) кандидат у 2016 році задекларував частку власності на трансформаторну підстанцію;
- 3) у деклараціях за 2013 – 2014 роки кандидатом повідомлено неточні відомості щодо площі земельної ділянки (з перевищенням розміру ділянки);
- 4) у деклараціях за 2013, 2015, 2016 роки не відображено право користування автомобілями та човновим боксом;
- 5) сином кандидата у 2013 році набуто право власності на автомобіль, машиномісце у підземному паркінгу та здійснювалися поїздки за кордон, зокрема до країн Європи;
- 6) кандидат та близькі особи відвідували територію Автономної Республіки Крим у 2014 та 2015 роках;
- 7) кандидат з 1981 року по 1991 роки був членом партії, однак у відповідному пункті (пункт 2 розділ 5) анкети кандидата на посаду судді таку інформацію не відображено;
- 8) сином кандидата отримано незаконні переваги у доступі до вищої освіти.

Стосовно вказаних у висновку Громадської ради доброчесності доводів Вільгушинський М.Й. надав усні, письмові пояснення та копії підтверджуючих документів.

Кандидат зазначив, що не погоджується з доводами, викладеними у висновку Громадської ради доброчесності.

Зокрема, Вільгушинський М.Й. пояснив, що його матері та сину у 2012 році в

установленому законом порядку було виділено земельні ділянки для індивідуального садівництва. Протягом 2012 - 2013 років (договори купівлі-продажу земельних ділянок від 25 грудня 2012 року, 03 липня 2013 року, 17 грудня 2013 року) його матір та син придбали 4 (чотири) суміжні земельні ділянки на загальну суму 373 029 грн, а не на суму, яку вказано у висновку Громадської ради доброчесності. Загальний розмір набутих земельних ділянок становить 62 (шістдесят дві) сотки, а не 82 (вісімдесят дві), як вказується у ЗМІ. При укладенні договорів купівлі-продажу проводилася об'єктивна експертна грошова оцінка кожної земельної ділянки. Кандидатом надано копії відповідних висновків про оцінку ринкової вартості ділянок та стверджується, що земельна ділянка, належна його родичам, огорожена сіткою «рябиця», будівництво на ній не велось та не ведеться, комунікації відсутні. Придбання земельних ділянок відповідає заощадженням його родичів та його задекларованим доходам.

Стосовно фінансової можливості придбання земельних ділянок його сином Вільгушинський М.Й. зауважив, що земельні ділянки придбано офіційно, правочини ніким не скасовано та їх законність ніким не оскаржено. Крім того, придбання цих земельних ділянок сином відбувалося за фінансової допомоги кандидата.

Подаючи електронну декларацію за 2016 рік, кандидат зазначив про наявність у його власності 33,33 % частки трансформаторної підстанції та лінії електропередач, за допомогою якої здійснено приєднання до сільської електромережі. Такі дії Вільгушинський М.Й. пояснює тим, що лінію електропередач було придбано за власні кошти під час будівництва приватного будинку, яке було розпочато у 2007 році.

У деклараціях за 2013 – 2014 роки кандидатом допущено неточність при зазначенні площі земельної ділянки, а саме замість 0,281 га вказано 0,3 га. Вільгушинський М.Й. пояснює, що помилку допущено неумисно та на підтвердження надає копію паспорта на забудову садиби в сільському населеному пункті України, а також копію рішення виконавчого комітету Вороньківської сільської ради Бориспільського району Київської області від 24 липня 2008 року № 239.

З приводу права користування автомобілями та човновим боксом кандидатом надано пояснення такого змісту.

У 2013 році автомобіль Lexus LS460 надав у користування друг. Мета користування – необхідність поїздки сім'єю у відпустку до батьків. Користування було одноразовим, безоплатним та тимчасовим.

У 2010 році автомобіль Асуга MDX надав у користування товариш (сусід). Користування автомобілем відбувалося лише протягом 2010 року, тому транспортний засіб не було внесено у декларації за 2015 - 2016 роки.

У 2011 році друг із м. Запоріжжя зазначив Вільгушинського М.Й. у технічному паспорті на автомобіль серед осіб, яким надано дозвіл на керування транспортним засобом Toyota Camry. Кандидат зазначає, що даним автомобілем ніколи не користувався, а тому не вносив у декларацію.

Право власності на човновий бокс належить колишній дружині кандидата, яка у 2014 році надала довіреність кандидату про право розпорядження таким майном з метою реалізації, але даним правом Вільгушинський М.Й. не скористався.

Стосовно майна сина та поїздок до країн Європи кандидатом вказано такі відомості.

Із 2015 року син працює як фізична особа-підприємець і згідно з офіційною податковою декларацією за 2015 рік отримав 1 388 000 грн. Тобто фінансові можливості були достатні для ведення самостійного сімейного життя та вчинення

різних видів правочинів і здійснення декількох поїздок до країн Європи (надано копію податкової декларації сина).

Кошти на придбання автомобіля Audi A6 сину кандидата, як єдиному онуку ІНФОРМАЦІЯ_1 подарували фінансово забезпечені дідусь із бабусею, які проживали в м. Белгороді Російської Федерації. Автомобіль Audi A6 було придбано Вільгушинським В.М. 20 серпня 2013 року, ІНФОРМАЦІЯ_2. Машиномісце в паркінгу син кандидата придбав з метою розвитку свого бізнесу за кошти, позичені у друга (на підтвердження надано контакти друга сина кандидата).

Окрім того, кандидатом у поясненнях зазначено, що країни Європи він разом із сім'єю відвідував на запрошення та за фінансової підтримки друзів чи/або родичів. Подорож до Туреччини разом із сином здійснювалася за власні кошти і була нетривалою.

Також кандидатом надано пояснення, що за період, зазначений у висновку Громадської ради доброчесності, перетин кордону з Російською Федерацією здійснювався ним один раз під час поїздки на похорон до матері колишньої дружини. Щодо відвідування окупованої території Автономної Республіки Крим, то дана поїздка була пов'язана з необхідністю надання допомоги сестрі в організації реалізації майна та переїзду на материкову частину України.

Кандидат відзначив, що його син успішно закінчив Український гуманітарний лицей, з відзнакою закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка і наразі працює над кандидатською дисертацією.

Вільгушинський М.Й. заперечив будь-яку причетність до обставин, що є предметом кримінальних проваджень, про які йдеться у висновку Громадської ради доброчесності, а також до дій службових осіб Українського центру оцінювання якості освіти, пов'язаних із втручанням до програмного забезпечення вказаного центру з метою завищення результатів ЗНО.

Кандидат підтвердив інформацію, вказану у висновку Громадської ради доброчесності, про членство у політичній партії у 1981-1991 роках. Зазначив, що заповнюючи анкету кандидата на посаду судді, у пункті 2 розділу 5 кандидат повідомив правдиву інформацію, що не є членом політичних партій, професійних спілок, а є членом Всеукраїнської громадської організації «Асоціація суддів України».

Комісією враховано пояснення кандидата та дані, що містяться у копіях наданих документів, і визнано, що вони є переконливими та такими, що спростовують доводи Громадської ради доброчесності.

Відсутні й дані про членство Вільгушинського М.Й. у політичних партіях після 1991 року. Крім того, причетність до політичної партії до 1991 року не є тим мірилом, яке визначає здатність кандидата здійснювати правосуддя у відповідному суді.

Відповідно до абзацу другого частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

За підтримання рішення щодо здатності здійснення правосуддя кандидатом на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Вільгушинським М.Й. проголосувало 14 членів Комісії.

Дослідивши досьє кандидата, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата, 14 членів Комісії

одноголосно дійшли висновку, що Вільгушинський Михайло Йосипович підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Вільгушинського Михайла Йосиповича таким, що за критеріями професійної етики та добросовісності підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Комісії у складі колегії завершити проведення кваліфікаційного оцінювання стосовно кандидата на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Вільгушинського Михайла Йосиповича.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

В.Є. Устименко

С.О. Щотка